

Mál nr. 255/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Slysáttrygging launþega.

Nafn váttryggingartaka (X)

Gildissvið váttryggingar. Hugtakið slys í váttryggingarétti.

Gögn.

1. Málskot dags. 10. júlí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 21. ágúst 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 15. október 2025.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 15. október 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 28. janúar 2023 hafi M við vinnu sína hjá X, skyndilega fengið hnykk á hægri öxl sína við það að hann teygði sig eftir jeppafelgu sem datt af búkka. Vegna tjónsins hefur M gert kröfu um bætur úr slysáttryggingu launþega sem vinnuveitandi hans, X, hafði hjá V á slysdegi. Af hálfu V var bótaskyldu hafnað á grundvelli þess að slysið falli ekki innan skilgreiningar á hugtakinu slys í skilmálum tryggingarinnar. M telur að um ófyrirséðan og skyndilegan utanaðkomandi atburð hafi verið að ræða. Líkamstjónið hafi ekki komið vegna þess að hann hafi verið að lyfta þungum hlut, heldur vegna skyndilegs og óvænnts atburðar er felgan var að detta af búkkanum.

V vísar til þess að í tjónstilkynningu komi fram að M hafi fengið sinaslit í hægri öxl við að lyfta jeppafelgu. Samkvæmt gögnum frá bráðamóttöku Landspítala leitaði M þangað samdægurs og lýsti því að hann hefði verið að lyfta þungri bílfelgu, heyrt skynlegan smell, fengið verk og orðið máttlaus í hægri öxl. Það að lyfta eða bera þunga byrði geti ekki talist skyndilegur utanaðkomandi atburður í skilningi 1. gr. 1. kafla skilmála slysáttryggingar launþega. Hvorki upphafleg atvikalýsing eða ný atvikalýsing uppfylli skilgreiningu á slysi samkvæmt skilmálum váttryggingarinnar. Vísar V til ýmissa dóma og úrskurða máli sínu til stuðnings.

Í viðbótarathugasemdum sínum bendir M á að vinnuslys M hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins fyrr en 3. nóvember 2023, þ.e. löngu eftir að frestur til þess rann út samkvæmt 79. og 80. gr. laga nr. 46/1980. Beri því að leggja lýsingu M til grundvallar í málinu.

Í viðbótarathugasemdum V er á það bent að í upphaflegri lýsingu á atviki, hafi M lýst álagsmeiðslum en ekki slysi af völdum utanaðkomandi atburðar. Hin breytta atvikalýsing, sem kom eftir að bótaskyldu var hafnað, sé augljós tilraun til að laga atvikið að skilmálum váttryggingarinnar. Styðji samtímagögn ekki þá frásögn. Sú málsástæða að vinnuveitandi hafi ekki tilkynnt slysið til Vinnueftirlitsins sé málinu með öllu óviðkomandi og breyti engu um sönnunarmat í einkaréttarlegu ágreiningsmáli milli M og V, sbr. niðurstöðu Landsréttar í máli nr. 403/2023.

Álit.

Í váttryggingarskilmála slysáttryggingar launþega hjá V er hugtakið „slys“ skilgreint með þeim hætti að um sé að ræða „skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur meiðslum á líkama þess, sem tryggður er, og gerist án vilja hans“. Krafan um utanaðkomandi atburð hefur verið túlkuð á þann veg að meiðsli sem rekja megir til sjúkdóma eða innra ástands í líkama váttryggðs, falli ekki undir slyshugtakið. M byggir kröfu sína um bætur úr slysáttryggingu launþega á því að hann hafi, hinn 28. janúar 2023, orðið fyrir slysi í skilningi váttryggingaréttar við störf sín í þágu X.

Samkvæmt almennum sönnunarreglum váttryggingaréttar hvílir það á M að sýna fram á tjón sitt og þau atvik sem að baki því liggja, þ.e. að tjón hans megir rekja til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar í skilningi skilmála slysáttryggingarinnar. M byggir á því að þar sem atvikið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins innan lögboðins frests beri að leggja atvikalýsingu hans til grundvallar. Bendir nefndin á að krafa M beinist ekki að vinnuveitanda hans, X, heldur byggir hún á sjálfstæðum rétti M samkvæmt váttryggingarsamningi sem er í gildi milli X og V. Það eru því eingöngu skilmálar viðkomandi tryggingar, ásamt almennum reglum váttryggingaréttar, sem ákvarða hvort M eigi rétt til bóta. Meint

vanræksla X á að tilkynna atvikið til Vinnueftirlitsins hefur því ekki þau áhrif að vikið verði frá almennum sönnunarreglum vátryggingaréttar í málinu.

Hvað atvikalýsingu varðar verður að byggja á frumgögnum málsins nema frekari gögn, t.a.m. lækisfræðileg gögn eða framburðir vitna, styðji afdráttarlaust við síðar til komna atvikalýsingu. Í bráðamóttökuskrá, dags. 28. janúar 2023, segir: „...kemur á btm eftir að hafa verið í vinnu, var að lyfta þungri bílfelgu, heyrir skyndilega smell, fær verk og verður máttlaus í hæ öxlinni.“ Í tilkynningu M til V, dags. 2. nóvember 2023, segir: „Var að lyfta jeppafelgu þegar eitthvað gefur sig í öxl.“ Þannig styðja gögn málsins ekki síðar til kominn framburð M. Verður því ekki annað ráðið af gögnum málsins en að meiðsli M verði rakin til innra álags eða veikleika og því ekki um að ræða slys í skilningi skilmálaákvæðis V. Verður því ekki talið að M hafi sýnt fram á að meiðslin sem hann hlaut við vinnu sína hjá X verði rakin til slyss í skilningi vátryggingarskilmála slysátryggingar launþega. M á því ekki rétt til bóta úr tryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 4. nóvember 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir